

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2006-150-0324
Dok.: CHA40937

Besvarelse af spørgsmål nr. 25 af 13. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Hvilke initiativer vil ministeren tage, hvis tidsfristerne i den tyske arrestordre, hvor-
efter et tysk svar på den danske forespørgsel om udlevering af Søren Kam skal fore-
ligge senest 30 dage efter modtagelsen af udleveringsbegæringen, brydes?”

Svar:

Spørgsmålet om, hvilke tidsfrister og procedurer der gælder i forbindelse med afgørelse af en
begæring om udlevering af en person til retsforfølgning i en anden medlemsstat på grundlag af
en europæisk arrestordre, er reguleret i EU's rammeafgørelse om den europæiske arrestordre og
om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne. Rammeafgørelsen indeholder i artikel
17 følgende bestemmelse:

”Artikel 17

1. En europæisk arrestordre behandles og fuldbyrdes som en hastesag.
2. I de tilfælde, hvor den eftersøgte giver sit samtykke til overgivelse, bør der træffes
afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre senest ti dage efter, at dette
samtykke er givet.
3. I andre tilfælde bør der træffes endelig afgørelse om fuldbyrdelse af den europæi-
ske arrestordre senest 60 dage efter anholdelse af den eftersøgte.
4. I konkrete tilfælde, hvor den europæiske arrestordre ikke kan fuldbyrdes inden for
de i stk. 2 og 3 fastsatte frister, underretter den fuldbyrdende judicielle myndighed
straks den udstedende judicielle myndighed herom og om grundene hertil. I så fald
kan fristerne forlænges med yderligere 30 dage.
5. Så længe den fuldbyrdende judicielle myndighed ikke har truffet afgørelse om
fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, skal den sikre sig, at de materielle betin-
gelser for overgivelse fortsat er opfyldt.
6. Ethvert afslag på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre skal begrundes.
7. Hvis en medlemsstat undtagelsesvis ikke kan overholde de frister, der er fastsat i
denne artikel, underretter den Eurojust og angiver grundene til forsinkelsen. Desuden
underretter en medlemsstat, der har været udsat for en anden medlemsstats gentagne
forsinkelser i fuldbyrdelsen af en arrestordre, Rådet herom med henblik på en vurde-
ring af gennemførelsen af denne rammeafgørelse i medlemsstaterne.”

Som det fremgår, er fristerne i rammeafgørelsens artikel 17 ikke obligatoriske, og medlemsstaterne har således efter bestemmelsen alene en forpligtelse til så vidt muligt at overholde de fastsatte frister.

Der gælder med andre ord ikke efter EU's rammeafgørelse om den europæiske arrestordre noget krav om, at en afgørelse om, hvorvidt en udleveringsbegæring kan imødekommes eller ej, skal træffes inden for en bestemt tidsfrist. I overensstemmelse hermed indeholder den danske udleveringslov (i § 18 d) en bestemmelse, hvorefter Justitsministeriets afgørelse om udlevering skal træffes snarest og så vidt muligt inden 10 dage efter, at den person, som begæres udleveret, er anholdt eller har meddelt samtykke til udleveringen. Indbringes Justitsministeriets afgørelse om udlevering for retten, skal rettens endelige afgørelse så vidt muligt afsiges inden 60 dage efter anholdelsen af den pågældende her i landet.

De tyske myndigheder har over for Justitsministeriet oplyst, at der efter den tyske udleveringslov skal træffes afgørelse om udlevering inden 60 dage efter, at den eftersøgte person er anholdt. Søren Kam blev anholdt i Tyskland den 20. september 2006, og 60-dages fristen udløber derfor den 19. november 2006. Det er dog samtidig oplyst af de tyske myndigheder, at fristen – ligesom i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre – er vejledende, og at det derfor ingen ”negative” retsvirkninger har, hvis en begæring om udlevering på grund af sagens særlige karakter ikke kan afgøres inden for de 60 dage.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet ikke anledning til at rejse spørgsmål om overholdelse af tidsfrister over for de tyske myndigheder.